

Sygn. akt VIII C 1347/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko R. A.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej R. A. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 259,30 zł (dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 stycznia 2017 roku do dnia 5 października 2017 roku;

2. zasądzoną w punkcie pierwszym kwotę rozkłada na dwie miesięczne raty płatne w następujący sposób:

- 1 (pierwsza) rata w wysokości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

- 2 (druga) rata w kwocie 109,30 zł (sto dziewięć złotych trzydzieści groszy)

płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty na dzień 15 listopada 2017 roku;

3. zasądza od pozwanej R. A. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1347/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2017 roku powód (...) Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył

w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko R. A. powództwo o zapłatę 259,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniosł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 6 kwietnia 2016 roku wypłacił pozwanej kwotę 1.200 zł (na zasadach kredytu konsumenckiego), zgodnie z zawartą umową pożyczki nr (...), której udzielił na okres 7 miesięcy. Pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat oraz umownymi odsetkami

w wysokości 10% w stosunku rocznym. Dodatkowo pozwana zobowiązała się płacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 zł, rozdzielaną proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczaną częściowo z każdą ratą w terminach spłaty pożyczki. Wobec braku dokonywania przez pozwaną terminowej spłaty, powód wypowiedział umowę pożyczki. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się następujące należności: kwota 184,47 zł stanowiąca sumę niespłaconego kapitału, kwota 4,09 zł skapitalizowana kwota odsetek, opłata przygotowawcza w wysokości 55,74 zł oraz opłata administracyjna w wysokości 15 zł. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(pozew k. 2-4)**

W dniu 14 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości. Jednakże pozwana nie kwestionowała dochodzonego przez powoda zadłużenia, wniosła jedynie o umorzenie należności odsetkowych oraz rozłożenie należności głównej na raty.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 4v, sprzeciw k. 6v-8, postanowienie k. 10v)**

W piśmie procesowym z dnia 20 lipca 2017 roku pełnomocnik powoda podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. **(pismo procesowe k. 14)**

Na rozprawie w dniu 5 października 2017 roku pełnomocnik powoda oraz pozwana nie stawili się, zawiadomienia doręczono w prawidłowy sposób. **(protokół rozprawy k. 43)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 kwietnia 2016 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. udzielił pozwanej R. A. pożyczki (kredytu konsumenckiego)

w kwocie 1.200 zł, na okres 7 miesięcy, którą pozwana zobowiązała się zwrócić zgodnie z harmonogramem spłat, w miesięcznych ratach wraz z umownymi odsetkami

w wysokości 10 % w stosunku rocznym. Ponadto pozwana zobowiązała się do zapłaty opłaty przygotowawczej w wysokości 390 zł, rozdzielanej proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczanej częściowo wraz z każdą ratą w terminach spłaty raty oraz do uiszczania opłaty administracyjnej w wysokości 15 zł miesięcznie. Opłata przygotowawcza miała obejmować poniesione przez pożyczkodawcę koszty czynności związanych z przygotowaniem umowy pożyczki, na które składały się koszty obsługi dostarczenia i podpisania umowy pożyczki u klienta, bez konieczności wizyty w biurze pożyczkodawcy oraz badania zdolności klienta do spłaty pożyczki. Opłata administracyjna miała obejmować czynności związane z administrowaniem terminowości obsługi pożyczki, obsługą wniosków klienta, a także usługi contact center oraz wysyłki komunikatów sms.

W umowie zawarto też następujący zapis: „Opłata za przekazanie kwoty pożyczki do wypłaty w formie czeku G.: 13 złotych. Opłata płatna jednorazowo wraz z pierwszą ratą pożyczki w przypadku wyboru przez klienta wypłaty pożyczki w formie czeku G.. Opłata ta nie miała być pobrana przez pożyczkodawcę, ale przekazana do Banku (...)

w celu pokrycia kosztów wypłaty kwoty pożyczki przy pomocy czeku G.”. Klient miał dobrowolnie wybrać tę metodę wypłaty. We wstępnej części umowy

w miejscu przeznaczonym na numer rachunku pożyczkobiorcy zaznaczono (...). Zgodnie z orientacyjnym harmonogramem spłaty zawartym umowie pierwsza rata pożyczki miała wynosić 252,33 zł.

W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki powódka uprawniona była do podjęcia działań upominawczo - windykacyjnych, których koszt miała ponieść pozwana w wysokości: 25 zł za koszt przygotowania i wysyłki pierwszego monitu, 49 zł tytułem kosztu przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty, 49 zł tytułem kosztu przygotowania i wysyłki ostatecznego wezwania do zapłaty, 49 zł tytułem kosztów przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego.

W umowie zastrzeżono też, że wymagalne należności pożyczkodawcy są zaspokajane w następującej kolejności: koszty działań upominawczo- windykacyjnych, koszty sądowe oraz inne koszty egzekucyjne, opłaty i prowizje, odsetki naliczane od zadłużenia przeterminowanego, odsetki zaległe, kwota niespłaconego kapitału, odsetki bieżące, kwota kapitału bieżącego.

Zgodnie z umową, pożyczkodawca mógł rozwiązać umowę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia pożyczkobiorcy ze spłatą zadłużenia, przekraczającego 60 dni, przy czym zastrzeżono, że dla skuteczności wypowiedzenia konieczne jest doręczenie listem poleconym oświadczenia o wypowiedzeniu. **(kserokopia umowy pożyczki nr (...) k. 21-27, kserokopia pisma z harmonogramem spłat k. 28, okoliczności bezsporne)**

Pozwana nie dokonywała terminowej spłaty pożyczki.

Pismem opatrzonym datą 18 października 2016 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty zadłużenia w wysokości 263,05 zł w terminie do dnia 25 października 2016 roku, w tym do zapłaty kwoty 25 zł tytułem opłaty za przedmiotowy monit.

Pismem opatrzonym datą 21 listopada 2016 roku powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty zadłużenia w wysokości 305,67 zł w terminie do dnia 28 listopada 2016 roku, w tym do zapłaty kwoty 49 zł za przedmiotowe wezwanie do zapłaty, z kolei pismem opatrzonym datą 7 grudnia 2016 roku powód skierował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia w wysokości 111,05 zł w terminie do dnia 14 grudnia 2016 roku, w tym do zapłaty kwoty 49 zł za przedmiotowe ostateczne wezwanie do zapłaty.

W dniu 23 grudnia 2016 roku powód skierował do pozwanej pismo z wypowiedzeniem umowy pożyczki, wzywając do zapłaty całego zadłużenia w wysokości 384,67 zł, które z chwilą rozwiązania umowy stało się wymagalne (w tym 98 zł za monit i wezwania do zapłaty). **(kserokopie monitów i wezwań do zapłaty k. 28-31, kserokopia wypowiedzenia umowy wraz z potwierdzeniem nadania k. 32-33, okoliczności bezsporne)**

Mimo wezwania do zapłaty, do dnia wyrokowania pozwana nie zapłaciła powodowi kwoty dochodzonej pozwem.

Pozwana R. A. mieszka wspólnie z matką, jednakże prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe. Pozwana znajduje się w trudnej sytuacji życiowej, jak i materialnej, ma pensję w wysokości ok. 1600 zł, z której spłaca zadłużenie na rzecz poszczególnych wierzycieli, tj. raty w łącznej wysokości 650 zł. Ponadto na leki wydaje kwotę 100 zł oraz na migawkę kwotę 96 zł. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, iż pozwana R. A. zawarła z (...) Spółka Akcyjna w W. umowę pożyczki, na mocy której pożyczkodawca udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 1.200 zł, którą pozwana zobowiązała się spłacać na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie kwestionowała powyższego faktu, jak również tego, iż nie spłaciła w całości zaciągniętego zobowiązania, którą powód dochodził niniejszym pozwem. Pozwana nie podważała ponadto kwoty zadłużenia z tytułu zaległego kapitału (184,47 zł) oraz z tytułu należności ubocznych (74,83 zł). W

konsekwencji kwoty te Sąd uznał za bezsporne, jednocześnie przyjmując, że powód przedkładając umowę pożyczki wraz z pozostałymi dokumentami, udowodnił zadłużenie pozwanej w wysokości dochodzonej pozwem.

W świetle powyższych rozważań, żądanie powoda zapłaty kwoty 259,30 zł należało zatem uznać za zasadne. Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać odsetek za czas opóźnienia, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanej R. A. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 259,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 stycznia 2017 roku do dnia 5 października 2017 roku (do dnia wyrokowania - w związku z rozłożeniem zasądzzonego świadczenia na raty).

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne - spowodowane działaniem samego dłużnika.

Należy podkreślić, że rozłożenie na raty należności nie eliminuje konieczności uwzględnienia żądania powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie, powoduje natomiast, że nie przysługują mu odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (por. uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61, a także L. S.: Glosa do uchwały z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSPiKA 1971/11/202; por. też W. S., w: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, t. I, W. 1975, s. 504).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie istnieją podstawy do rozłożenia na raty zasądzzonego świadczenia. Z jednej strony należy wskazać, że ryzyko wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających zapłatę należności wynikających z zawartej umowy obciąża pozwaną, z drugiej jednak strony należy mieć na względzie fakt, że R. A. znajduje się w trudnej sytuacji życiowej, jak i finansowej, prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe, utrzymując się jedynie z pensji

w wysokości ok. 1.600 zł, z której znaczną część pokrywają zobowiązania na rzecz innych wierzycieli, nadto ponosi koszty zakupów lekarstw oraz biletu miesięcznego komunikacji miejskiej. Rozłożenie należności na raty czyni realnym spłatę zadłużenia przez pozwaną. Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 320 k.p.c., Sąd miał na celu także uchronienie pozwanej od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania kolejnych odsetek. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Sąd kierował się przy tym także sytuacją samego wierzyciela, który nie może w nieskończoność oczekiwać na spełnienie świadczenia, jego interes także biorąc pod uwagę. Orzekł zatem, że wyważenie interesów obu stron pozwala na rozłożenie zasądzzonej kwoty na dwie miesięczne raty, w tym pierwsza rata w wysokości 150 zł, zaś druga rata w wysokości 109,30 zł, płatnych z góry do 15 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanej R. A. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 259,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 stycznia 2017 roku do dnia 5 października 2017 roku; przy czym zasądzoną kwotę 259,30 zł rozłożył na 2 miesięczne raty, we wskazanej wyżej wysokości, płatnych z góry do

15-go dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty na dzień 15 listopada 2017 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości, a zatem należy się jej od pozwanej zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 137 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu - 30 zł, koszty zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej 90 zł (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. 2015, poz. 1804) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa - 17 zł.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.